

IV. diel Telesné uzdravenie a duchovné osvietenie

written by Drahoslav Vajda | 1. januára 2026

(Článok zo sedemdielného cyklu „Činnosť Božieho slova“)

Telesné uzdravenie

Božie slovo je mnohostranné a podivuhodné vo svojej činnosti. Dáva nielen zdravie a silu vnútornému človeku, ale poskytuje aj telesné uzdravenie.

V Žalme 107:20 čítame, že Boh posielal ľuďom svoje slovo, aby ich uzdravoval a vyslobodzoval z ich mnohej záhuby. V Izaiášovi Hospodin oznamuje o účinku a sile svojho slova: *„Lebo ako prší dážď a padá sneh s neba a viacej sa ta nenavracia, ale napája zem a činí ju plodnou a úrodnou, takže vydáva semeno sejúcemu, a chlieb jediacemu, tak bude moje slovo, ktoré vyjde z mojich úst; nenavrátí sa ku mne prázdne, ale vykoná to, čo sa mi ľúbi, a podarí sa mu to, na čo ho pošlem“* (Izaiáš 55:10-11).

O telesnom uzdravení skrze Božie slovo hovoria verše v Prísloví 4: 20-22 *„Môj synu, pozoruj na moje slová; nakloň svoje ucho k mojim rečiam. Nech neodídu od tvojich očí; ostríhaj ich prostred svojho srdca. Lebo sú životom tým, ktorí ich nájdu, a celému ich telu lekárstvom“*. To je zaslúbenie. Boh zaslubuje svojim deťom telesné uzdravenie svojim slovom, ktoré je *celému telu* – žiadna časť tela nie je vylúčená – ako *liekom*, tak aj *uzdravením* (lekárstvom). Boh sa zaviazal poskytnúť oboje: *liek* aj *zdravie* – a tým prostriedkom je jeho Božie slovo.

V *Božom slove* je *Boží život*, život Boha samého, ktorým sa napĺňa každá potreba ducha, duše i tela a je to dané tým, ktorí Božie slovo vierou prijímajú. To je ďalší príklad toho, čo sme už prv uviedli, že vo *svojom slove* je *Boh sám* a že prostredníctvom svojho slova vstupuje do života tých, ktorý mu veria, dôverujú a poslúchajú.

Keď nám v bežnom živote lekár predpíše liek, súčasne s tým povie ako máme liek používať, aby spôsobil žiadaný účinok, ktorým je uzdravenie. Tak je to aj s Boží slovom. V prísloví 4:20-22 máme súčasne uvedené aj pokyny, ako máme Božie „lekárstvo“ užívať.

Prvý pokyn: *pozoruj na moje slová*. To je pokyn, ako máme čítať Božie slovo. Máme ho čítať s čo najväčším sústredením a porozumením. Celú našu bytosť, bez rozpoltenia, otvoriť pre jeho vstup do nášho vnútra. Keď čítame alebo študujeme Bibliu, malo by to byť tak, ako Pán Ježiš o modlení sa odporučil svojim učeníkom: *vojšť do svojej komôrky a zavrieť dvere*.

Druhý pokyn: *nakloň svoje ucho*. Tento pokyn hovorí o prístupe k Božiemu slovu v pokore. Musíme byť ochotný v pokore sa nechať od Boha poučiť. Určite nie tak, ako Žalm 78:41 hovorí o izraelskom národe, že ako sa zachovali, keď putovali z Egypta do Kanaánu: *„A znova a znova pokúšali silného Boha a Svätému Izraelovmu vymeriavali hranice“*. Keď pristupujeme k Bohu a jeho slovu, musíme odložiť svoje predstavy a myšlienky a v plnej pokore a tichosti prijať to, čo On nám

hovorí a prikazuje.

Tretí pokyn: *nech neodídu od tvojich očí* – hovorí sa tu o Božom slove a reči. Ak máme prijať úžitok telesného uzdravenia zaslúbeného v Božom slove, je nutné, aby sme mali obe oči bez odvrátenia uprené na Hospodinovo zaslúbenie – znamená to, prijať zaslúbenie bez zapochybovania. Ak pochybujeme, apoštol Jakub nás varuje: *„Ale nech prosí vo viere nič nepochybujúc; lebo ten, kto pochybuje, podobá sa morskej vlne, hnanej a zmietanej vetrom. Lebo nech sa nedomnieva taký človek, že dostane voľačo od Pána. Muž dvojakej mysle je nestály na všetkých svojich cestách“* (Jakub 1:6-8).

Jakub tu odkryva, prečo často zlyhávame v otázke uzdravenia, hoci uzdravenie je zaslúbené, je platné, lebo ho zaslúbil pravdivý Boh. To, čo je v Božom slove zaslúbené, patrí v plnosti a plným právom nám Božím deťom a je na nás, čo a koľko si zo zaslúbení vierou načrieme a privlastníme.

Uvedené tri pokyny vstupujú do vnútra našej bytosti cez „bránu ucha“ a „bránu oka“ a smerujú do centra našej bytosti, ktorým je v Písme nazvané naše „srdce“. Štvrtý pokyn znie: *ostrihaj ich prostred svojho srdca* – a ostrihať máme Božie slovo a reč. Vo verši 23 je uvedená dôležitosť srdca pre celý ľudský život: *„Nado všetko, čo treba strážiť, strež svoje srdce, lebo z neho pochádza život“*. Môžeme povedať, že čo je v našom srdci, to riadi celý náš život a všetko, čo prežívame.

V závere tohto oddielu si ešte pripomenieme verš Židom 4:12, ktorému sme sa venovali v predchádzajúcom III. diely: *„Lebo slovo Božie je živé a účinné a ostrejšie nad každý meč dvojsečný, a prenikajúce až do rozdelenia duše a ducha, kĺbov a špikov a spôsobilé posúdiť myšlienky a mysle srdca“*.

Tento verš dobre zapadá aj do témy tohto dielu. V celej ľudskej bytosti niet oblastí či miesto kam by Božie slovo nepreniklo. Zasahuje do duše, ducha, srdca, myslí a do každej časti nášho fyzického tela.

Božie slovo je ako semeno, ktoré keď je zasiate do nášho srdca, prináša večný život a pre tento nový život je v ďalšom potrebnou výživou. Pre naše telá prináša uzdravenie; osvecuje naše mysle a dáva nám múdrosť.

Je to teda v značnej miere našou vecou, ako a či prijímam Božie slovo so starostlivosťou a pozornosťou – či ho vpúšťame bránou nášho ucha i bránou oka tak –, aby prebývalo a riadilo naše srdce a bolo našim životom a celému telu lekárstvom. Určite dobre urobí ten, kto príjme slová žalmistu:

Okúste a vidte, že: dobrý je Hospodin; blahoslavený muž, ktorý sa utieka k nemu.

Žalm 34:9

Duchovné osvietenie

Predivné sú tvoje svedectvá, preto pozoruje moja duša na ne. Otvorenie tvojich slov osvecuje; robí

prostých rozumnými.

Žalm 119:129-130

Sme presvedčení, že v dnešnej dobe niet pochybnosti o potrebe dobrého vzdelania viac než kedykoľvek v histórii. V každej oblasti ľudskej činnosti sa požaduje primeraná kvalifikácia. Svetské vzdelanie však nie je to isté ako „svetlo“ a „rozum“, ktoré prináša Božie slovo. Niet takého vzdelania, ktoré by ich mohlo nahradiť. Žiadne svetské vzdelanie to nedokáže.

Nespochybniteľne svetské vzdelanie je veľmi potrebné a veľmi užitočné. Vysoko vzdelaná myseľ je dobrý a užitočný nástroj – ako ostrý nôž -, ale ako môže byť zneužitý nôž, tak môže byť zneužitá aj myseľ. Rovnako môže byť zneužitá aj svetské vzdelanie. Myslím si, že pre toto nie je potrebné uvádzať príklady. Prítomná doba je plná udalostí, za ktorých ľudský život vyhasína práve v dôsledku špičkových technológií.

Všetci na tento svet prichádzame duchovne slepí. Žije tu, študujeme, vzdelávame sa, hľadáme múdrosť tohto sveta a myslíme si, že v nej je naša sloboda. Rastíme v poznaní a pritom sa neustále nachádzame v duchovnej tme, z ktorej sa nevieme dostať – vyslobodenie z nej s poznaním neprichádza. Je to zúfalo beznádejný stav, ale nie každý jeden si svoj život takto uvedomuje.

Sami sa nevieme vyslobodiť zo svojej biedy, nejde to. Nech si dávame čo najlepšie predsavzatia, nedokážeme ich uskutočniť. Neúspešné pokusy a o nápravu, o zmenu života, nám ukazujú našu vlastnú bezmocnosť. Je to Boh, ktorý vyslobodzuje z tmy. Posiela nám svoje slovo vo zvesti evanjelia. Je to Božie slovo, ktoré zasvieti do našej tmy a zasvieti nám Kristus, skrze ktorého sme vyslobodení.

S týmto svetlom okamžite prišiel do môjho pokoj, radosť, istota odpustenia hriechov a vedomie Božej prítomnosti. Každý, kto prežil tento prechod z tmy do Božieho svetla vie o čom píšem.

Zdroje

1) [Zoznam literatúry](#), položka 27 a) Kniha I: *Základy víry*, str.34 – 40

Prechod na úvodnú stránku - [Úvod](#)

Prechod na [I. diel - Prológ](#)

Prechod na pokračovanie [V. dielom](#)

Prechod na [Najnovšie články](#) na stránke

Umiestnené: 16. 6. 2025

